

modentlig kunne klare sig i det halve Aar, der er indtil April. Jeg ved ikke, om det ikke havde været hensigtsmæssigere, om den højtærede Finansminister, naar han ikke kunde faa Laanet fornyet hos sin gamle Forbindelse paa rimelige Vilkaar, havde sagt: Saa vil jeg hellere tilbagebetale Laanet og se Tiden an.

Vi have i Finansudvalget anmodet om at faa Oplysning om Kassebeholdningens Bevægelser siden Statsregnskabets Aflægelse, altsaa Oplysning om, hvorledes den har bevæget sig i April, Maj, Juni, Juli, August, September og Oktober. Disse Oplysninger ere endnu ikke komne, men jeg haaber, at der maa gives os Lejlighed til at faa dem, inden dette Lovforslags Skæbne endelig afgøres. Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) har allerede udtalt Ønsket om, at Lovforslaget maa blive henvist til et Udvalg, for at visse Oplysninger kunne faas. Jeg kan støtte dette, ogsaa fordi vi savne de Oplysninger, vi direkte have anmodet om. Jeg vil anmode den højtærede Minister om at meddele, hvad Grunden er til, at han ikke har villet forsøge den Vej, som er antydet af det ærede Medlem. Jeg forstaar nok, at den højtærede Minister vilde faa det noget knebet i det halve Aar, men nogen stor Realitetsbetydning har dette Spørgsmaal imidlertid ikke. Hvis Forholdet var det, at vi ved at tilbagebetale Laanet nu overhovedet kunde fri os for at optage Statslaan til et tilsvarende Beløb, burde man selvfølgelig ubetinget gaa den Vej; men da Forholdet er dette, at der kun kan være Tale om at klare sig et halvt Aar, og at da kommer uvægerligt det Tidspunkt, hvor et tilsvarende Beløb paa ny maa laanes, har Spørgsmaalet, som sagt, ikke saa overmaade megen Realitetsbetydning. Det har den Betydning, at vor økonomiske Tilstand maaske overfor Udlandet kunde fremtræde i et noget gunstigere Lys derigennem, at man saa, at vi overfor en vis Situation vare i Stand til at tilbagebetale et saadant Veksellaan af vor Kassebeholdning. Udlandets Kendskab til vore finansielle Forhold er imidlertid saa grundigt, at man ikke vil lade sig skuffe deraf og tro, at det betød, at vi overhovedet vare i Stand til at undvære Laan. Man ved selvfølgelig meget godt, at naar den Finanspolitik, der hersker i Øjeblikket, skal fortsættes og gennemføres, vil det være ugørligt at undvære Laan.

Den Bemærkning, som det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) fremkom med, at der

paa det foreliggende Finanslovforslag er opført store ekstraordinære Militærbevillinger, som kunde spares, kan jeg i Indholdet ganske tiltræde. Vi have jo ogsaa stillet Forslag om at stryge et Afsnit af disse Militærlove, hvorved disse Beløb kunde spares. Men overfor det foreliggende Lovforslag har dette Forslag til Besparelse ingen Betydning, fordi det, der er Tale om, er Beløb, der først komme til Udbetaling efter 1. April 1912, og vi befinde os nu i en anden Finansperiode. Jeg skal altsaa tillade mig at støtte det ærede Medlems Henstilling om, at vi faa Lejlighed til at drøfte Lovforslaget i et Udvalg inden dets endelige Vedtagelse her.

Schovelin: I den ekstraordinære Samling 1910, efter at det nuværende Ministerium var traadt til, blev der fra den højtærede Finansministers Side straks forelagt Lovforslag om at optage et midlertidigt Statslaan i Vekselsform. Man var kommen ind paa denne ejendommelige Maade at laane paa under det foregaaende radikale Ministerium. Det forekommer mig, at i og for sig kunde det være forsvarligt, da det vedkommende Regimente jo betragtede sig som en Slags Provisorium, en lille Mellelmagt, at benytte de Laaneformer, man valgte, og som vare rent midlertidige. Den nuværende Regering synes imidlertid at ville tilegne sig Æren for at faa denne Laaneform gjort til en permanent Form, og det paa en Maade, som er skikket til at vække ikke faa Betæneligheder. Man kan nemlig aldeles ikke sammenligne disse Statsveksler f. Eks. med de engelske treasury bills eller med de engelske Skatkammerbeviser, der bruges indenfor en bestemt Finansperiode som et regelmæssigt tilbagevendende Fænomen for at faa, om jeg maa udtrykke mig saa, begge Ender til at bøje sammen. Der er visse Tider, hvor Statskassen har Overflod, andre, hvor den har Mangel, og for at udligne denne tilfældige Overflod og Mangel bruges disse Skatkammerbeviser. Her er man inde paa at benytte Bankpenge paa lignende Maade, og det kan gøres paa mange Maader. Det har slet intet at gøre med den Form, som her faktisk bruges. Saaledes som det ærligt og aabent tiltaas, ere de Veksler, man her laaner paa, Laan, der optages, fordi man ikke eller endnu ikke, som det siges, kan faa et fast Laan, det berømte store faste Statslaan. Til dette er der allerede henvist i 1910, og nu skrive vi altsaa December 1911, og vi ere lige vidt. Det er rigtigt, som det er blevet fremhævet, at